

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 289. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321579158784.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

FIERDE OPTRIN

DE FORRIGE. HIALTE

ROLF

Kom Hialte, kom at takke disse Ædelmodige for din Fred!... Hvi kommer du med Skiold og Sverd Hialte?...

* * * *
-- -- -- 290

HIALTE

Viggo har fortalt mig det, og jeg takker Hiartvar, fordi han har esket mig til Kamp... Hans Pant Biarke... Du togst hans Pant1)... Her er mit, endskiønt det behøvedes ikke, siden vi gaae strax... Kom Hiartvar... Du er en ærlig Kiempe... hvem skulde have tænkt det om dig?...

ROLF

Hialte!...

SKULDE

Herre!...

HIALTE

Hvor har du dine Vaaben Hiartvar?...

HIARTVAR

I Dag ingen Vaaben Hialte...

HIALTE

I Dag ingen Vaaben?...

HIARTVAR

Det er Kongens Bud...

ROLF

Den zittre, som overtræder det!...

HIALTE

Det er dit Bud, store Rolf?... Ingen Vaaben i Dag!... men jeg adlyder... Ha!... lykkelige Skiul for den... Du forstaaer mig Hiartvar... Men ikke fordi jeg skulde længes saa meget efter den Ære ... Mener du Biarke, om jeg vinder stor Priis i den Kamp? mener du Viggo?... Men fordi det synes mig ikke got, at du lever til i Morgen... Du vil ikke strax mandige Hiartvar?...

ROLF

Det er en Glædes-Dag paa Leyre... Rolf har sagt nei... og du endnu?...

BIARKE

Til i Morgen, Hialte, være al Trætte forbandet fra Leyre!...

*
- 291

ROLF

Til Ragnarokr være den forbandet!...

HIARTVAR

Vi vil see, om Hialte kan sove sit Had bort eller ei...

HIALTE

Jeg?... men du er den store Rolfs Svoger... Og jeg hans Kiemper... Hans troe Kiemper er jeg... Imidlertid gaaer jeg for at erfare, om mit Hierte bliver svagt, eller min Arm stærk af Hvile...1).

RUDE2)

Hialte!...

HIALTE

I Morgen...

ALUILDE3)

Bliv!...

HIALTE

Du kalder mig, du ædleste?...

RUDE

Ha!... Jeg kalder dig ikke... men... Du hører, at Rolf byder Glæde, og du gaaer...

ROLF

Du har ret... Alt for længe rasede Kiv blant de Ædle... Hvad som er skeet skal glemmes... til andre Tider idet mindste glemmes... Kom Hiartvar, og du Biarke!... Og Hialte, du har mit Venskab, kom!... og Viggo!... Ingen blive tilbage!... Tre Beggere vil vi ofre Freya og de Fredelskende Guder, og i tre gange tre vil vi glemme al Bitterhed...4)

RUDE

Solen har allerede skiult sig bag Bakkerne... Herre!... ædle Rolf... du tilstodst mig før en Bøn...

ROLF

Det er sandt... Jeg erindrer mig mit Ord, og skal ikke bryde det... Ved Odin, Trudsler kan jeg

--- 292

bryde, men Løfter ikke... Begier!... kun intet, som oftere forstyrrer denne Dags Glæde...

RUDE

Din Glæde være stor og reen, som Gudernes!... og bestandig, som den Forsigtiges Glæde!... Alfader forbyde, at dine glade Dage skulde være talte, Rolf!...

SKULDE

De naadige Guder forbyde det!... Hvad bringer Rude paa den forskrekkelige Mistanke, som dette Ønske synes at røbe?

RUDE

Meget...

BIARKE

Der er Mørkhed i dine Øine, udvalgte Rude!... Din Siel arbejder under Forestillinger af i Morgen...

RUDE

Du har ret min Biarke... Forestillinger om i Morgen.

SKULDE

Lee med os i Aften Rude!... Saa snart Solen gaaer op over Levre Skov. vil vi aræde med dia ved Aaners

Høi!...

ROLF

Skulde taler som en Valkyrie...

RUDE

Som dm Valkyrie.

ROLF

Begier hvad du vil til at gjøre din Sorgs-Dag høitidelig!... Begier frit... du Dydigste...

BIARKE

Alle vil vi forene vore Taare med dine i Morgen ... Intet skal fattes den festelige Sorg, som du og jeg, og alle Ædle skylde den faldne Helt... Men i Dag, min Rude, i Dag vil vi være glade...

RUDE

Det er ikke...

ROLF

Alt mit Guld maae du legge ned hos den fromme Helt... men i Dag vil vi være glade...

293

SKULDE

Lykkelige Dag!... Ofte komme du igien!... og Frigga aftørre Rudes Taare...

RUDE

Alfader forekomme dem!

ROLF

Mandige, ædle Kiemper... mine Venner følger mig!... I, som elsker Dyden, og det sande Mod følger mig!... til Agners Minni!... Vi vil erindre Heltens store Gierninger... og hans Død... Med store Beggere vil vi erindre ham... Min Fiende, den som ikke følger!...1).